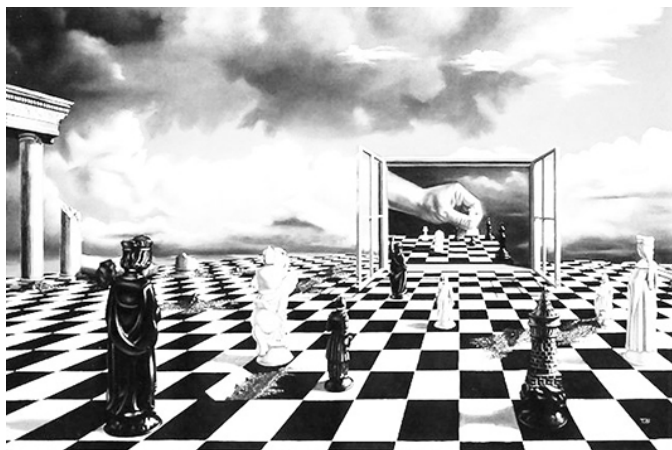

01 10 2019

Як гурӯҳ чинояткорони ифротӣ, муздурони беҳувият, хоинони ватанфурӯш аз ташкилоти террористӣ - экстремистии ХНИ ва “Гурӯҳи - 24” бо ёрии сарпарастону хочагони зиддиточкикиашон дар кишварҳои мухталифи ғарбӣ паноҳандагӣ ва лонаи истироҳат ёфтаанд. Онҳо барои ноором намудани авзои дохилии Тоҷикистон ва бадном кардани сиёсати одилонаи Ҳукумат аз ҳама гуна усули муқовимат ва методу фишангҳои сиёсӣ барои расидан ба мақсадҳои шум, ночавонмардона, гаразолудӣ худ талош доранд. Ҳаёти мардуми тоҷик ва муқаддасоти дини мубини ислом назди ин гурӯҳҳои ифротӣ, ки яксолагии таъсиси ташкилоти ҷаълии террористии як паймони шикаста ва барбодрафтаре дар шаҳри Варшава ҷашн гирифтанд, ягон арзиш надорад.

Саркардагони ин бадхоҳон ва даххо ифротии дигар дар солгарди ташкилоти террористии худ мақсад ва ҳадафи аслиашонро ғош намуда, изҳор доштанд, ки мо барои мансабу курсӣ ва барои бадастовардани кудрати сиёсӣ мубориза бурда истодаем. Аз ягон намуди мубориза ва хунрезӣ даст намекашем. Ин гумгаштагон зери унвони фейк, яъне бо номгузории “Паймони миллӣ” кишварҳои аврупоиро фиреби сиёсӣ намуда, мақсадашон тичорат ва дарёфти грантҳои хориҷӣ ва лонаи роҳат дар Аврупо аст. М. Садриддин суҳангӯ ва миссионери салафимаслаки ТТЭ ХНИ ва Фирӯзи Муъмин дар шабакаҳои иҷтимоии интернет ақоиди ботил ва идеологияи муҳлику тавтиапардоз ва зидди фарҳанги тоҷикиро рангу тобиши “динӣ” дода, барои фиреби ҷашми мардум, аз ҷумла муҳочирони меҳнатӣ, раванди ҷанги иттилоотӣ ва шустушӯӣ мағзиро, таквият бахшидаанд. Агар ба фаъолияти эмиссарии М. Садриддин аз ибтидо ҷашм бидӯзем, дармеёбем, ки мавсуф дар ибтидо аз мубаллиғони ғояҳои ифротии салафия ва афқору

акидаи ташкилоти террористии “Давлати исломӣ” буда ва дар ин чода даххо чавони тоҷикро ба эмиссарҳои Абубакри Бағдодӣ дар ивази беномусии худ фурухтааст. Ӯ бо сармоягузори бевоситаи “Давлати исломӣ” ва ҷабҳаи размандаи “Аннусра”- и террористони Сурия ба Туркия, Афғонистон ва шаҳри Москва сафар намуда, бо ҳадамоти террористӣ ва саркардаҳои ҳаракатҳои ифротӣ байъат ва машварат намуда, барои анҷом додани амалҳои зиддибашарӣ бо лордҳои хориҷӣ ҳамнишину ҳамтабақ аст. Таҳлил ва қовишҳои таҳассусӣ нишон медиҳанд, ки дигар шарафи инсонӣ, имон ва нағну номуси миллӣ дар пайкараву тафаккури ифротии ин муздурони беҳувият боқӣ намондааст. М. Садрӣдин ва ҳамчунони ӯ ба бемуруввати он дар сангари душманӣ алайҳи миллат ва давлати худ қарор гирифта, чун репраккосоҳои бешарму ҳаё барои бадном кардани Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон дар зердолонҳои САҲА ҳузур пайдо намуда, ин саҳнаро барои паҳн намудани маълумоти бардурӯғу беасос ва бухтон нисбат ба Тоҷикистон истифода мебаранд.

А. Бобоев як ифротии дигар аз ҷумлаи дурӯягонест мебошад, ки худро раиси “Кумитаи шаҳрвандии наҷоти гаравгонҳо ва зиндонӣ сиёсӣ” ҳисобида, тавассути ин ниҳоди террористии ХНИ пайваста маводи бемантик ва аз воқеият дур ба таъбир мерасонад. Албатта, шеваҳои аблаҳона ва ихтилофангези гумрохшудагонии ТТЭ ХНИ дар арсаи байналмилалӣ зухуроти тоза ва нав нест. Бобоев Абдусаттор дар асоси барномаи тарроҳинамудаи ТТЭ ХНИ дар шонздаҳуми июни соли 2016 дар шаҳри Варшава - пойтахти Лахистон ҳамоиши сиёсӣ бо номи “Ёдбуди шухадони зиндон” баргузор намуда буд. А. Бобоев тавассути ин ниҳоди зидди Тоҷикистони худ аз хоҷагонаш пулҳои муфт ба даст оварда, дар майхонаву раккосоҳонаҳои репӣ бо айшу ишрат рӯз мегузаронад.

Аъзои ТТЭ ХНИ ҳаргиз дар фикри ягон зиндонӣ ва маҳбус нестанд, балки онҳо бо гузарондани чунин ҳамоиш ва конференсияҳои ҷаълӣ талош доранд, ки Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистонро дар арсаи байналмилалӣ бадном карда, ҳамзамон, ҳамаи сиёҳ ва террористии ХНИ ва саркардагонии ҷинояткори онро ҳамчун омили мусбат ва хайрхоҳ муаррифӣ намоянд. Тавассути ин аъмоли манфурашон инҳо аз бархӯрдор шудан ва истифодаи маблағҳои ташкилотҳои байналмилалӣ манфиат мебаранд. Инчунин саволи пайдо мешавад, ки чаро А. Бобоев ва ҳаммаслақону ҳамчунони ӯ дар ҳоли фаъолиятҳои қаблӣ, умуман, дар бораи зиндонӣ фикре ҳам намекарданд ва ба ёдашон низ ҳеч як нафар ба ҷуз айшу ишрат намеомад? Имрӯз бошад, барои манфиатҳои шахсӣ, пайдо намудани лонаи роҳат дар кишварҳои хориҷ, даст ба эҷоди тафрикаву низоъ дар байни миллати задаанд. Ӯ фаромӯш кардааст, ки мардуми тоҷик дигар бозичаи дасти ин авбошони сиёсӣ ва мансабхоҳу мансабталош намекарданд.

Тавре ҳамагон оғоханд, садҳо тан аз размандагонии ТТЭ ХНИ дар рафти амалиётҳои террористии худашон қурбон гашта, садҳо тани дигар аз дасту по маҳрум гашта буданд. Аммо раҳбарону масъулони наҳзат, ба монанди М. Кабирӣ, Ш. Алимов, М. Садрӣдин ва А. Бобоев, ягон маротиба ба онҳо кумак нарасонданд, балки ҳазинаҳои молиқони пулии ТТЭ ХНИ-ро горат карда, ба яғмо бурданд ва дар хориҷ аз кишвар барои аҳли байти худ марказҳои тафриқӣ ва ҳонаву маишатгоҳҳо хариданд. Ягон саркардаи ТТЭ ХНИ дар фикри ислом ва ҳаёти мусалмонҳои Тоҷикистони азиз нестанд.

Ҳоло мардуми шарифи тоҷик ин ҳама найрангхоро медонанд ва симои аслии душманони ҳешро мешиносанд. Аз ин рӯ, талошҳои бесуботсозии ҷомеа, ороштани анҷуманҳои васвасасозе, ки пушти лоиҳаҳои он манфиатҳои молиқони ҳоинони миллат меистанд, ба амну осоиши кишвари рӯ ба тараққиёти мо ҳеч таъсире нахоҳанд гузошт.

Фирӯз НОСИРОВ, коршиноси масоили

сиёсӣ, сокини шаҳри Кӯлоб